

בציריין דקמיטין במשכא דאדם, פגוונא דרקייע השמים דתמן פוכבייא. חמוציא במספר צבאם לכלם בשם יקרא, (ישעיה מ) לזרעא דישראל עבדי יעקב אשר פתרייה דאינון אקרון אדם. דכתיב (יחזקאל ל"ד) ואתן צאני צאן מרעיתי אדם אתם, ובגנייכוון אתפרי עלמא. הָדָא הוּא דכתיב (ירמיה ב) קדש ישראל לני ראשית תבואתה, דאינון עאלו במחשבה עד לא אתפרי עלמא. וכלהו (תהלים קל"ט) על ספרך פלם יכתבו ימים ויצרו. לכלהו יומין עלאין במנון.

משכו וקחו לכם. (שמות י"ב) משכו יומין עלאין לאנתרא ליומין תתאין שס"ה ורביע יום, ומקצת יומא ככוליה יומא, לחושפון משכו. ומאן דמשיף מתמן, משיף נהירו לסיהרא לקדשא לה. (תהלים קל"ט) ולא אחד בהם, דא דוד משיחא דלא הוה ליה יומין לאתנהרא, ואיהו משיף ליה שבעין שנין, פמה דאת אמר (תהלים ל"ט) הנה טפחות נתתה ימי. מאי טפחות, ט' פחות. טב הכא דפחית לון מיומי אדם, למיהב ליה לדוד דהוה טוב רואי. טוב דיליה מאדם קדמא דעבד עמיה צדקה בגין דיהא מוכן דוד לעשות צדקה לישראל. פגוונא דקביל דוד עני ואביון, הכי יהיב למספני וכלא במשפט פמה דאת אמר (שמואל ב' ח) ויהי דוד עושה משפט וצדקה לכל עמו.

ואתערו, שופריה דיעקב אבינו מעין שופריה דאדם קדמא, בגין דיעקב יושב אהלים ואוליף תמן בבית שם ועבר ואברהם ויצחק למפלח לקודשא בריה הוא, בגין דאיהו בכור. דכתיב (שמות ד) בני בכורי ישראל ועבודה בבכורות ודאי הוה.

ספרא דאדם קדמא הוה ליה ליעקב וספרא דחנוף וספרא די ספירות דיצירה דאברהם אבינו. והא אתערו מסכת עבודה זרה דאברהם אבינו עליו השלום ת' פרקים, ומפל אינון ספרים אוליף ליעקב אבינו עליו השלום איש תם יושב אהלים, חכמתא סגיא, והוה שופריה. ושרטוטין דיליה פגוונא דשרטוטין דאדם קדמא.

והא פגוונא דאדם קדמא דאיהו קדם ליצירה, יציר פפיו של הקדוש ברוך הוא, אוף הכי יעקב ראשון, ראשון לשלימו. קדש ישראל לני ראשית וגו', דהוה ערסיה שלים, מה דלית הכי באברהם דנפיק מגיה ישמעאל ובני קטורא ואינון סיגי הפספ. ואדם, דנפק מגיה קין. ונח, דנפק מגיה חם. ויצחק, דנפק מגיה עשו, סיגי דהבא. אכל יעקב, ערסיה שלימא איהי. ועל דא ביה פחר ה' מפל העמים (תהלים קל"ה) פי יעקב פחר לו יה ישראל לסגולתו וכתיב (דברים ל"ב) פי חלק ה' עמו יעקב חבל נחלתו. (ע"כ סתרי תורה). (עד כאן

מההשמטות).

זהר:

רבי יצחק ורבי יוסי, הווי יתבי יומא חד ולעאן באורייתא בטבריא. אעפר רבי שמעון, אמר לון במאי עסקיתו, אמרו ליה, בהאי קרא דאוליפנא מגיה דמור, אמר לון מאי איהו. אמרו ליה, האי דכתיב, (בראשית

(ה) זה ספר תולדות אדם ביום ברוא אלהים אדם בדמות אלהים עשה אותו. והא אתמר, דאחמי קדשא בריך הוא לאדם הראשון, כל אינון דריין דהווי זמינין למיתי לעלמא, וכל אינון פרנסין, וכל אינון חכימין, דהווי זמינין בכל דרא ודרא.

ורזא אוליפנא, זה ספר. אית ספר ואית ספר. ספר לעילא, ספר לתתא. ספר לתתא אקרי ספר הזכרון, ספר דההוא זכרון, ודא חד צדיק, ואקרי זה. ובגין דלא לאפרשא לון, דאינון תדיר פחדא ביחודא חדא, פתיב, זה ספר תריין דרגין דאינון חד, פללא דכר ונוקבא.

ודא איהו כללא חדא, דכל אינון נשמתין ורוחין דפרחין בכני נשא, פללא דכל תולדות, אינון פרזא תולדות אדם ודאי. דהא מההוא צדיק דקאמר, פרחין אינון נשמתין פתיאובתא חדא, ודא איהו שקיו דגנתא דאשקי ההוא נהר דנפיק מעדן, דכתיב, (בראשית ב) ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן. ודא איהו רזא דאדם, דכתיב תולדות אדם.

לבתר ביום ברוא אלהים אדם, דא אדם דלתתא, דהא תריין אדם פתיבי כהאי (דף ע' ע"ב) קרא, חד רזא דלעילא, וחד רזא דלתתא, אדם דאיהו רזא דלעילא, איהו בגניזו, דגניז קרא, בדכר ונוקבא ברזא חדא, דכתיב זה ספר, דא כללא דכר ונוקבא כחדא. פיון דעבדו תולדות פחדא, קרא לון אדם, דכתיב תולדות אדם.

לבתר דאתגלייא מלתא, מגו סתימו עלאה קדמאה דקרא, ברא אדם לתתא, דכתיב ביום ברוא אלהים אדם בדמות אלהים עשה אותו. בדמות (ס'א דא איהו) דאדם איהו כהאי חיזו דאתחזי דיוקנין ביה, ואינון דיוקנין לא קיימין בההוא חיזו בדיוקנא בקיומא, אלא מתעברן מיניה, אוף הכי בדמות אלהים.

דכר אחר, בדמות אלהים, דיוקנא דשייפין דכר ונוקבא, ברזא (תהלים קלט) דאחור וקדם. אחור: ברזא דשמור. וקדם: ברזא דזכור. ובאלין תליין כל פקודי אורייתא, שית מאה ותליסר פקודי אורייתא, פללא דכלא. ותניין, אחור לעובדא דבראשית, וקדם לעובדא דמרפכה. וכלא דא בדא תליא. בדמות אלהים, בההוא דיוקנא ממש, והא אוקים ליה מר.

תו, זה ספר תולדות אדם: לדיוקנין, ברזי דדיוקנין דבר נש, לאשתמודעא באינון תולדות דבר נש, דיוקנא דרזין דבר נש, בשערא, במצחא, בעיינין, באנפין. בשפוון, ובשרטוטי ידין, ובאודנין. באלין שבע בני נשא אשתמודען.